

Drang naar materie in Marokkaanse cultuur veroorzaakt loverboyschap

'Moeders moeten hun zoon vragen hoe hij aan zijn geld komt'

Door Samira el Kandoussi

Marokkaanse ouders moeten veel geïnteresseerder zijn in de leefwereld van hun kinderen.

Marokkaanse jongens zijn namelijk oververtegenwoordigd in het loverboyscircuit. Ouders weten niet wat hun kinderen buiten doen of ze kijken de andere kant uit als hun zoon geld in het laatje brengt. De Marokkaanse vrouwenstichting Al Amal uit Utrecht en trainingsbureau Odyssee uit Baarn vonden het daarom de hoogste tijd om de koe bij de horens te pakken en de Marokkaanse gemeenschap te confronteren met dit probleem.

Want ook Marokkaanse meisjes zijn het slachtoffer van de Marokkaanse loverboys. Al Amal en Odyssee namen op 8 en 9 april het initiatief om een tweedaagse training te organiseren voor hun Marokkaanse achterban met de naam 'loverboy, een wolf in schaapskleren'. De loep werd dit keer niet gezet op de vrouw als het slachtoffer, maar op de dader. Wat kan men doen om de broer, zoon of neef te informeren en te voorkomen dat loverboy-activiteiten worden ondernomen?

De bijeenkomst van Al Amal over de loverboys is een tweede bijeenkomst die valt binnen de serie 'De wereld van onze kinderen'. Dit thema introduceerde Al Amal op drie en vier december waarin zij de eerste tweedaagse training organiseerden over de opvoeding van kinderen. De achterban van Al Amal, bestaande uit Marokkaanse moeders die veelal geïsoleerd leven, weten vaak niets tot weinig van de Nederlandse samenleving en de problemen waar hun kinderen mee geconfronteerd worden. Dit komt doordat er binnen deze gezinnen niet of onvoldoende wordt gecommuniceerd en de moeders hebben geen kennis en zicht op de wereld buitenshuis.

Al Amal wilde met haar bijeenkomst het volgende bereiken.

Als eerste werd de loverboy gedefinieerd. 'Dit is een jongen die op een systematische wijze te werk gaat door een meisje eerst te versieren en haar afhankelijk te maken om haar daarna te dwingen de prostitutie in te gaan of op andere wijze misbruik van haar te maken.'

Daarnaast zijn de grootste doelstellingen:

- Bespreekbaar maken van het bestaan van loverboys in de samenleving
- Het taboe doorbreken dat de kwestie loverboys ver van het Marokkaanse gezin staat
- Informeren aan de doelgroep
- Inzichtelijk maken van de werkwijze die loverboys erop nahouden
- Toegankelijk maken van beschikbare informatie om te voorkomen dat jonge vrouwen slachtoffer worden van loverboys
- Informeren hoe en waar hulp te krijgen is als men iemand kent die slachtoffer is van een loverboy
- Wat kan men doen om broer, zoon of neef te informeren over dit thema om te voorkomen dat loverboy activiteiten worden ondernomen.

Vanuit verschillende invalshoeken werd informatie verschaft over de loverboy-problematiek.

Maatschappelijk werkster Fatima Laghzaoui vertelde over haar ervaringen met slachtoffers bij de geestelijke gezondheidsorganisatie Altrecht. Hulpverleenster Marga Sevaal van Pretty Woman, een stichting ter voorkoming van jeugdprostitutie, was aanwezig; de islamitische geleerde Soumeya gaf informatie over hoe de islam tegen de problematiek aankijkt; en columniste Samira el Kandoussi las iets voor uit haar werk. Maar als eerste werd de dag geopend met een toneelstuk door vrouwen van Al Amal waarin een simulatie werd neergezet van het gemiddelde Marokkaanse gezin in Nederland.

In de scholengemeenschap van het ROC op Kanaleneiland is het druk.

Honderden Marokkaanse vrouwen zijn aanwezig. Gesluierd en niet-gesluierd. De vrouwen nemen plaats op de trappen in de zaal die op een arena lijkt. Lbetoul Zembib, trainee van Odyssee, heet de dames welkom. Hierna begint meteen het toneelstuk waarin met een knipoog de dames in de zaal een boodschap wordt meegegeven. Tussen het lachen door komt naar voren dat vader en moeder totaal geen flauw benul hebben van de activiteiten van hun zoons buitenshuis. Als de ouders erachter komen dat een van hun zoons een loverboy is, wordt hij boos. 'Waarom krijg ik de schuld? Jullie hebben mij nooit gevraagd waar ik was en hoe ik aan mijn geld kwam en nu ineens doen jullie moeilijk?' De moraal van het toneelstuk is dat ouders meer geïnteresseerd moeten zijn in de leefwereld van hun kinderen.

Omdat vele dames in de zaal de Nederlandse taal niet machtig zijn, wordt elke lezing vertaald naar het berbers en Arabisch.

Fatima Laghzaoui werkt bij Altrecht. In haar werk, waar zij psychische hulp verleent aan slachtoffers, komt zij dagelijks Marokkaanse jongens en meisjes tegen met problemen. "De jongens willen een dure auto. Ze willen geld. Ze willen beter zijn dan hun vrienden. Het is niet bekend wat deze mannen zijn. Het zijn geen atheïsten, maar ze zijn ook niet islamitisch. Het kan ze niets schelen of het is toegestaan (halal) of verboden (haram) wat ze doen."

Laghzaoui vertelt dat er veel Marokkaanse meisjes zijn die voor Marokkaanse jongens werken. De hulpverleenster staat stil bij de oorzaak van de problematiek. Op het bord schetst zij een Marokkaans gezin en tekent een scenario dat zij veelvuldig heeft meegemaakt tijdens haar spreekuren. "In veel Marokkaanse gezinnen zijn problemen. Het is duidelijk dat er verwaarlozing is naar de kinderen toe. Het meisje gaat aandacht zoeken. Begint met jongen om te gaan. Hij kent de codes uit de cultuur en zegt dat hij met haar wil trouwen. Ze gaat met hem naar bed en zal uiteindelijk alles voor hem doen. Zelfs voor hem als prostituee werken."

Laghzaoui waarschuwt dat veel jongens de sekspartij filmen en dat meisjes daar waakzaam voor moeten zijn. Een cassetteband met 'bewijs' is het ultieme chantagemateriaal voor een meisje dat de eer van de familie draagt. "Ga er meteen tegenin, want mijn ervaring is dat een band altijd wordt vrijgegeven: hoe dan ook."

De moeders in de zaal kijken bezorgd. Een bestuurslid van Al Amal steekt hen een hart onder de riem. "Het doel van deze bijeenkomst is niet dat jullie je dochters strakker moeten houden. Het doel is het bespreekbaar maken. Juist als ouders strenger worden, is de kans groter dat ze meer risico lopen voor loverboys."

Na deze oratie volgt Marga Sevaal van Pretty Woman. Deze stichting is vernoemd naar de wereldberoemde film met Julia Roberts en Richard Gere waarin een prostituee verliefd wordt op een rijke klant. "Meisjes moeten vooral niet dromen dat ze eindigen met een miljonair die van ze houdt."

Sevaal laat haar deskundige licht over de zaak schijnen. Want wie zijn loverboys eigenlijk?

"Vaak zijn het jongens die al crimineel zijn. Ze werken met meisjes zodat ze snel geld kunnen verdienen. Het zijn grote egoïsten, want een meisje kan op een dag achthonderd euro verdienen. Dat stopt hij allemaal in zijn eigen zak. Ze hebben geen respect voor mensen en zien niet de waarde van geld in", aldus Sevaal.

"We hebben vaak voorlichting gegeven aan jongens in gevangenissen. Dan vroegen wij de daders: welke meisjes zijn jullie prooi en hoe gaan jullie te werk? Een jongen verdeelde de dames in drie categorieën. Hij somde het als volgt op:

- Een Nederlands meisje geef je een aai over haar bol. Je verwent haar met een roosje en voor je het weet ligt ze op haar rug voor je te werken.
- Een moslimmeisje ga je mee naar bed, verkracht je, laat daar een foto van maken en daarna heb je haar in je macht. Je chanteert haar, of: werken of: de foto wordt verspreid.
- Een Surinaamse of Antilliaanse meid? Die zijn als hoer geboren."

Hoe herken je een loverboy? Volgens Sevaal kon je vroeger een loverboy meteen aanwijzen.

"Signalement: een Marokkaan in BMW. Gekleed in trainingspak en overladen met veel goud". Toch benadrukt Sevaal dat alle nationaliteiten actief aanwezig zijn in het loverboyswezen.

Het goud is inmiddels van de nekken gegaan. Sevaal: "Ook loverboys gaan met de mode mee. Je kunt niet meteen aan hun uiterlijk zien, wat hun doel is. Loverboys zijn heel slim. Ze hebben een nieuwe methode ontwikkeld. Tegenwoordig zetten ze ook meisjes in om andere meisjes te ronselen."

"Bij Pretty Woman hopen we altijd dat de meiden aangifte doen bij de politie. Dat is zo belangrijk, hoe moeilijk het ook lijkt. Maar veel moslimmeiden zijn vooral bang dat hun ouders erachter komen." Sevaal praat waarschuwend de zaal in. "Marokkaanse ouders moeten daarom werken aan de vertrouwensband met hun kinderen. Veel dochters horen hun hele leven, dat de vader hun afmaakt als ze iets doen wat niet door de beugel kan. Moeder, luister naar je kind. Hoe meer openheid, hoe minder ruimte er is voor deze jongen."

De islamitische geleerde Soumeya vertelt hoe vanuit de islam naar loverboys wordt gekeken.

"Als ik een Marokkaans meisje vraag: 'Wat weet jij van de islam?', dan antwoordt ze: 'Alles is haram. De vrouw mag niks. De man mag alles. Hij komt om twee uur 's nachts thuis. Dit is islam. Islam onderdrukt ons'."

"Allah spreekt ons in de koran niet aan met: 'O, mannen die geloven', maar met 'O, jullie die geloven'. Hij spreekt zowel de man als de vrouw aan. Onze schepper zegt: 'Doet elkaar geen onrecht aan, dit is een grote zonde'. Degene die dus zegt dat de vrouw maar 'een recht heeft en dat is het aanrecht', begaat een grote zonde."

Soumeya kijkt de zaal in en brengt met dwingende stem haar kennis over. "Wat deze jongens niet weten, is dat alles wat ze een andere dochter aandoen, hun dochters ook zal overkomen.

Alleen iemand met een ziek hart kan loverboy zijn."

Ze legt uit hoe een goed hart slecht kan worden. "Bij elke zonde die je pleegt, krijg je een zwarte stip op het hart. Hoe meer zwarte stippen, hoe zwarter het hart. Op een gegeven moment is er geen enkele witte plek nog over. Het hart sterft af en de persoon zal halal niet meer van haram kunnen onderscheiden. Maar als hij berouw toont, zal Allah vergevingsgezind zijn. Een van de voorwaarden is onmiddellijk stoppen met zondigen."

Soumeya vertelt dat het tijd is om iets te doen. "We moeten onze mannen helpen. We moeten hen oproepen tot het goede met het goede."